

Det haster når ulven er ute

Miljøvernminister Tine Sundtoft (H) vil ha ned behandlingstiden når det søkes om fellingstillatelse på rovdyr. Statsråden krever faste tidsfrister for behandling av søknader og klagesaker. Det er på høy tid at det settes slike frister.

Rovdyr flytter seg fort over lange strekninger. De dreper av ren lyst på sin vei. Det haster når rovdyra er på jakt i et beiteområde. Skal skadedyr avlives, er det ingen tid å miste.

Sakene må tas mens de er aktuelle og før lisensfellerperioden starter. Det skulle bare mangle. Hvis ikke, blir både søknader og klager irrelevante, som statsråden selv uttrykker det.

Fristen for å behandle søknader

om skadefelling settes heretter til tre virkedager. Klagesaker skal være ferdig behandlet innen tre uker. De nye fristene gjelder fra 1. januar 2014.

Både Småbrukarlaget, Bondelaget og leder for rovviltnemnda i Midt-Norge er positive til at miljøvernministeren setter tidsfrister. Men det er også et sterkt behov for at rovviltnemndene får større handlingsrom og mulighet til å utøve skjønn.

I dag må det søkes om ny fellingstillatelse hver gang rovdiret krysser grensen fra en kommune til en annen. Det er meningsløst og tidkrevende. En regjering som stadig snakker om lokal styringsrett, bør gi mer myndighet til rovviltnemndene. Det må alltid utvises skjønn i disse sakene. De som har lokal-kunnskap, er nærmest til å ta de rette avgjørelsene.

Oppsummert

Kortere frister

1 Miljøvernministeren vil korte ned på behandlingstiden for søknader om fellingstillatelse på rovdyr.

Det haster

2 Rovdyr flytter seg fort og dreper raskt. Det krever effektivitet fra dem som skal forvalte rovdyrpolitikken.

Bestandsmålene

3 Ministeren sier selv at rovviltforliket er krevende å overholde. Det er forståelig at de som lider mest under dagens politikk ønsker en revidering av bestandsmålene.

Men hurtig uttak av skadedyr er ikke tilstrekkelig for å lette situasjonen for dem som i dag lider mest under rovdyrsherjinger. Det er i år rapportert om økning i antall angrep og tap. I de mest rovdyrutsatte områdene er det så godt som umulig å drive med husdyrproduksjon.

De som har husdyr i utsatte områder, krever en revurdering av bestandsmålene, slik regjeringen lovet i valgkampen. Det er et forståelig krav. Miljøvernministeren sier selv at rovviltforliket er krevende å overholde. Der rovdyra får fare fritt fram, er lidelsene for både mennesker og husdyr for store.

«Ja takk, begge deler» er en filosofi som egner seg dårlig når det gjelder spørsmål om sameksistens mellom husdyr og rovdyr.

SAGT

av andre

Snøskutere: Ro og uro.

FOTO: COLOURBOX

Søskuter 1

* «Regjeringen skyver prinsippet om lokalt selvstyre foran seg, og snakker om forskjellsbehandling fra kommune til kommune. Men den ser bort fra den mangeårige og solide tradisjonen i Norge om å holde natur og utmark tilgjengelig for alle. For at naturen skal være fri for alle, må friheten til å bruke den akkurat som man selv vil, være begrenset. Stillhet og uberørt natur er et knapphetsgode, som vi ikke bør tære unødige på med snøscooter eller helikopter.»

VG på lederplass.

Snøskuter 2

* «Vi mener at dette er et glimrende eksempel på hva som bør forvaltes lokalt – innen rammene av et nasjonalt lovverk. Det betyr at praksisen blir noe ulik fra den ene kommunen til den andre, men det er 'prisen' man må betale for å gi lokalt folkevalgte reell innflytelse over eget lokalsamfunn.»

Trønder-Avisa på lederplass.

Snøskuter 3

* «Er ikke dette eit ansvarsområde for lokaldemokratiet? Til ein viss grad. Men då må det fyrst lagast klare og tydelege nasjonale rammer. Ikkje slik som no når Miljøverndepartementet nyttar forsøkslova for eit større frislepp. Å reversera slike nye ordningar, sjølv om det er ei prøveordning, er svært vanskeleg.»

Dag og Tid på lederplass.

I all stillhet

* «Foreslår at Turistforeningens medlemmer tar med seg årene og trebåten ut på fjorden, så kan de få så mye «ro» de bare orker. Så kan vi med snøscooter få være i fred oppi skogen.»

Leserinnlegg i Avisa Nordland.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Vin på døra

DAGENS GJEST

Nylig var jeg på ei bok-, mat- og vinmesse i Finland. Med svært begrensede lokale språkkunnskaper fikk jeg lite ut av bokdelen. Mat- og vindelen var da av mer interesse. Den mest eksotiske prøvesmaken var fra en liten produsent i midtre Finland. Han kunne lokke med vin laget av solbær, blåbær, svarturbær og bjørkesaft, godt egnet til grillet biff fikk jeg høre. Hans salgsbod var godt besøkt en god markedsføringsdag for ham. Men å selge flasker var verre. Finland har også sitt vinmonopol, Alko.

Litt bortenfor var det noen som hadde funnet sin egen løsning for å selge spesialprodukter. De satset på økologisk vin produsert av små familiebedrifter i Spania og Italia. Disse tre personene, for de er ikke flere, hadde satset på netthandel. Det er dog ikke lov å drive netthandel av vin i Finland, så de har etablert et selskap i Estland hvor nettadressen befinner seg, og hvor vinen er lagret. Finner kan bestille vinen via nettet og få den brakt på døra eller til nærmeste posthus. Dette er en fullt lovlig handel der det betales alkoholavgift. Det er også mulig å importere til privat bruk i Norge.

Nå er det mange aspekter ved dette, også alkoholpolitisk. For næringsutvikling står minst én lærdom igjen, selv om noen finner sine smutthull: Produsenter av spesialprodukter i små volum har betydelige utfordringer med å nå fram med sine produkter til en akseptabel kostnad.

Det er særlig to forhold som kan være krevende. For det første er det behov for markedsføring. Det er en jungel man skal trenge seg fram gjennom. Vi overvelder av informasjon og tilbud. Det å skille seg ut på en positiv måte, slik vinprodusenten med bjørkevin skilte seg fra de litt mer glattpolerte vinimportørene, er det enkle og vanskelige svaret.

For det andre trengs distribusjon. Varene må fysisk transporteres til kundene, enten til nærmeste avtalte hentested eller til døra. De finsk-estiske vinhandlerne bruker posten for å komme fram til kundens dør.

Norske produsenter av spesialmat i mindre skala sliter også med slike forhold, men det arbeides med saken og markedsføringsmessig går det framover. Matspesialiteter, lokalmat, gårdsmat og andre begreper vi bruker på dette, er i vinden.

Egil Petter Stræte

Egil Petter Stræte er seniorforsker ved Norsk senter for bygdeforskning

Kanskje kan den nyetablerte netthandelen Kolonial.no bane litt veg for spesialmat også. De tar mål av seg å selge dagligvarer og andre produkter som naturlig faller sammen med dette, gjennom en butikk på internett. Distribusjon skjer gjennom levering og henting av kunde. Hvis dette opplegget får en oppslutning hos forbrukerne, og en større geografisk spredning, kan det oppstå en ny dynamikk i omsetningen av dagligvarer i Norge.

I så fall kan det bli interessant for maktforholdene i matvaresektoren, men det er et stykke fram til at det rokker ved situasjonen der.

En viktig sideeffekt av økt netthandel med dagligvarer kan være at det også blir lettere å utvikle netthandel for spesialmat. Igjen, markedsføring og distribusjon: Forbrukere blir mer vant til å kjøpe mat via nett, og økt direktedistribusjon kan utligne ulemper ved distribusjon av små volum.

Netthandel av vin på døra i Norge kan Vinmonopolet ta seg av, men det er en rekke spesialgoodsaker som gjerne kunne vært levert på døra eller hentet på et dertil egnet sted.

NETTHANDEL

«Kanskje kan den nyetablerte netthandelen Kolonial.no bane litt veg for spesialmat også?»

Sjefredaktør/daglig leder:
Mari Velsand
mari.velsand@nationen.no

Nyhetsredaktør:
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no

Politisk redaktør:
Pernille Huseby
pernille.huseby@nationen.no